

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: B. Martens

Toženi stranki: Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

Izrek

Člena 20 PDEU in 21 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta ureditvi države članice, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki za nadaljnje financiranje visokošolskega študija, ki se opravlja zunaj te države, določa pogoj, da je študent, ki je zaprosil za tako financiranje, prebival v navedeni državi vsaj tri leta od šestih pred vpisom na navedeni študij.

⁽¹⁾ UL C 274, 21.9.2013.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 26. februarja 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bayerisches Verwaltungsgericht München – Nemčija) – Andre Lawrence Shepherd/Zvezna republika Nemčija

(Zadeva C-472/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Območje svobode, varnosti in pravice — Azil — Direktiva 2004/83/ES — Člen 9 (2)(b),(c) in (e) — Minimalni standardi glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca — Pogoji za priznanje statusa begunca — Dejanja preganjanja — Kazenske sankcije v zvezi s pripadnikom oboroženih sil Združenih držav zaradi zavrnitve opravljanja vojaške službe v Iraku)

(2015/C 138/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Andre Lawrence Shepherd

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Izrek

1. Določbe člena 9(2)(e) Direktive Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite je treba razlagati tako, da:

- zajemajo vse vojaško osebje, vključno z logističnim in podpornim osebjem;
- se nanašajo na položaj, v katerem bi opravljena vojaška služba v posameznem spopadu sama po sebi vključevala storitev vojnih zločinov, vključno s položaji, v katerih bi prosilec za status begunca pri takih zločinih sodeloval zgolj posredno, ker je verjetno, da bi z opravljanjem svojih nalog zagotavljal nujno podporo pripravi ali izvedbi teh zločinov;
- se ne nanašajo izključno na položaje, v katerih je dokazano, da so bili vojni zločini že storjeni, ali v katerih bi bil mogoč postopek pred Mednarodnim kazenskim sodiščem, ampak tudi na položaje, v katerih prosilec za status begunca lahko dokaže, da je zelo verjetno, da bodo taki zločini storjeni;

- mora presoja dejstev, ki jo morajo za opredelitev okoliščin zadevne službe opraviti sami nacionalni organi pod nadzorom sodišča, temeljiti na sklopu indicev, ki ob upoštevanju vseh okoliščin obravnavanega primera, med drugim tistih, ki se nanašajo na upoštevana dejstva v zvezi z izvorno državo v času odločanja o prošnji ter na individualni položaj in osebne okoliščine prosilca, dokazuje, da je glede na okoliščine službe storitev zatrjevanih vojnih zločinov verjetna;
 - je treba pri presoji, ki jo morajo opraviti nacionalni organi, upoštevati okoliščine, da je bilo vojaško posredovanje izvedeno na podlagi pooblastila Varnostnega sveta Organizacije združenih narodov ali konsenza mednarodne skupnosti in da država ali države, ki izvajajo operacije, prepovedujejo vojne zločine, in
 - mora biti zavrnitev opravljanja vojaške službe edini način, ki prosilcu za status begunca omogoča, da se izogne sodelovanju pri zatrjevanih vojnih zločinih, in da zato okoliščina, da prosilec za status begunca ni uporabil postopka za pridobitev statusa osebe z ugovorom vesti, izključuje vsakršno zaščito na podlagi člena 9(2)(e) Direktive 2004/83, razen če navedeni prosilec dokaže, da mu v konkretnem položaju ni bil na razpolago noben tak postopek.
2. Določbe člena 9(2)(b) in (c) Direktive 2004/83 je treba razlagati tako, da v okoliščinah, kot so te iz postopka v glavni stvari, ukrepov, sprejetih zoper vojaka zaradi njegove zavrnitve opravljanja vojaške službe, kot so naložitev zaporne kazni ali nečastna odpustitev iz vojske, ob upoštevanju legitimnega izvrševanja pravice zadevne države do ohranjanja oboroženih sil ni mogoče šteti za tako nesorazmerne ali diskriminatorne, da pomenijo dejanja preganjanja, navedena v teh določbah. Vendar morajo to preveriti nacionalni organi.

⁽¹⁾ UL C 336, 16.11.2013.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 5. marca 2015 – Evropska komisija/Francoska republika

(Zadeva C-479/13) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Obdavčenje — DDV — Uporaba nižje stopnje — Dobava digitalnih ali elektronskih knjig)

(2015/C 138/09)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: C. Soulay in F. Dintilhac, agenta)

Tožena stranka: Francoska republika (zastopnika: D. Colas in J.-S. Pilczer, agenta)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Kraljevina Belgija (zastopnika: M. Jacobs in J.-C. Halleux, agenta)

Izrek

1. Francoska republika z uporabo nižje stopnje davka na dodano vrednost za dobavo digitalnih ali elektronskih knjig ni izpolnila svojih obveznosti iz členov 96 in 98 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2010/88/EU z dne 7. decembra 2010, v povezavi s prilogama II in III k navedeni direktivi in Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112.